

ภูมิหลังและประสบการณ์ในชีวิตครอบครัวของผู้หญิง

ในการทำความเข้าใจกระบวนการตัดสินใจหย่าร้างและกระบวนการจัดการชีวิตภายหลังการหย่าร้างของผู้หญิงจากประสบการณ์ของพวกเขาเหล่านั้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องพิจารณาถึงภูมิหลังและประสบการณ์ในชีวิตครอบครัวของผู้ที่ศึกษาในช่วงที่ผ่านมา เช่น อายุ อาชีพ การมีบุตร การเริ่มรู้จักกัน การคบหากัน การตัดสินใจแต่งงาน และการใช้ชีวิตครอบครัวภายหลังการแต่งงาน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่นำไปสู่กระบวนการคิดในการตัดสินใจหย่าร้างและการจัดการชีวิตภายหลังการหย่าร้างของผู้หญิง ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการตีความ การให้ความหมายต่อสิ่งต่างๆ และพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลภายใต้กระบวนการปฏิสังสรรค์กับบุคคลอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล โดยต้องมีการวิเคราะห์ความแตกต่างอย่างละเอียดและชัดเจนในแต่ละกรณี และนำไปสู่การวิเคราะห์หาจุดร่วมเพื่อสะท้อนแบบแผนบางประการในการกระบวนการตัดสินใจหย่าร้างและกระบวนการจัดการชีวิตภายหลังการหย่าร้างของผู้หญิง รวมถึงคำอธิบายในกรณีที่มีลักษณะที่แตกต่างออกไป ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่กว้างขวางและชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยในขั้นตอนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ภูมิหลังและประสบการณ์ในชีวิตครอบครัวของผู้หญิง จำนวน 11 คน ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดข้อมูลได้ดังนี้

ภูมิหลังของผู้หญิง

ผู้หญิงทั้งหมดมีอายุอยู่ในช่วง 34-44 ปี เป็นช่วงอายุที่อยู่ระหว่างวัยกลางคน ซึ่งถือว่าเป็นวัยที่มีความมั่นคงในอาชีพการทำงานและผ่านประสบการณ์ในชีวิตมามากพอสมควร ในจำนวนนี้มี 4 คนที่แต่งงานตอนอายุมากกว่า 30 ปี คือ พี่น้ำ พี่นุช พี่ตุ๊ก และพี่เอ ซึ่งพี่น้ำให้เหตุผลของการแต่งงานช้าว่าเป็นเพราะทำงานมาก ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับการทำงาน และต้องสร้างฐานะให้มั่นคงก่อน ส่วนผู้หญิงคนอื่นๆ แต่งงานตอนอายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี ในกรณีของแหม่มซึ่งแต่งงานตอนอายุ 26 ปี เธอบอกว่า “เป็นเพื่อนเรียนหนังสือมาด้วยกัน รู้จักกันมานานแล้ว ไม่ต้องดูใจกันนาน” โดยทั้งหมดมีความคิดเห็นในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ อายุในการแต่งงานไม่ได้เป็นสิ่งบ่งบอกว่าจะใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันได้ยืนยาวแค่ไหน แต่สิ่งที่สำคัญ คือ ความพร้อมของคนทั้งคู่ที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการใช้ชีวิตคู่กับสามีอยู่ในช่วง 2-10 ปี ในจำนวนนี้มี 6 คนที่มีบุตร และมีระยะเวลาในการหย่าร้างอยู่ในช่วง 2-6 ปี

สำหรับในเรื่องของการศึกษานั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาดั้งแต่ระดับปริญญาตรี ถึงปริญญาเอก โดยจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 6 คน ระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน และระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน ในจำนวนนี้มีอาชีพเป็นแอร์โฮสเตส จำนวน 3 คน แหม่มและกิ๊กเริ่มทำงานเป็นแอร์โฮสเตสตั้งแต่จบการศึกษา ไม่เคยประกอบอาชีพอื่นเลย โดย แหม่มเข้ามาทำงานเป็นแอร์โฮสเตสเพราะคุณแม่เคยเป็นแอร์โฮสเตสมาก่อน ทำให้รู้สึกผูกพันและ รักอาชีพนี้มาก สำหรับกิ๊กอาชีพแอร์โฮสเตสเป็นอาชีพที่เธอใฝ่ฝัน โดยในช่วงประมาณ 2 ปีที่ผ่านมาคุณแม่ของเธอป่วยเป็นโรคประจำตัวจึงขอปรับเปลี่ยนมาทำงานภาคพื้นดินแทน ทำให้มีเวลา ดูแลคุณแม่ที่ป่วยได้มากขึ้น ซึ่งการขอเปลี่ยนมาทำงานภาคพื้นดินนี้เป็นช่วงหลังจากที่กิ๊กได้หย่าร้างจากสามีแล้ว ในขณะที่นี้เคยทำงานเป็นประชาสัมพันธ์ศูนย์บริการสุขภาพและความงามแบบ ครอบคลุมจนมาก่อนประมาณ 1 ปี และจากการทำงานเป็นประชาสัมพันธ์ที่ศูนย์บริการดังกล่าวทำให้ ได้มีโอกาสรู้จักกับสามี และสามีก็เป็นคนแนะนำให้มาสมัครทำงานเป็นแอร์โฮสเตส ทั้ง 3 คน จึงมีอาชีพแอร์โฮสเตสบนเครื่องบินในระหว่างที่แต่งงานอยู่กับสามี ซึ่งทั้งหมดประจำอยู่เที่ยวบิน ระหว่างประเทศ จึงต้องเดินทางไปต่างประเทศเป็นประจำ ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับครอบครัว มากนัก เป็นลักษณะของการทำงานที่ไม่ค่อยเป็นเวลา ไม่เหมือนกับการทำงานประจำในสำนักงานทั่วไป ซึ่งก็ไม่แตกต่างจากผู้หญิงที่ทำงานโรงแรมอย่างพิน้ำและเจี๊ยบ ในกรณีของพิน้ำแม้ว่า ตำแหน่งของพิน้ำจะอยู่ประจำที่สำนักงานในกรุงเทพฯ แต่ด้วยหน้าที่การงานและภาระความรับผิดชอบทำให้พิน้ำต้องเดินทางไปต่างจังหวัดเป็นประจำ เนื่องจากโรงแรมของเธอมียุโรปในเครือ อยู่ต่างจังหวัด บางครั้งต้องไปพักอยู่ที่ต่างจังหวัดครั้งละประมาณหนึ่งสัปดาห์ นานที่สุด ประมาณสองสัปดาห์ โดยเฉพาะในช่วงที่เป็นฤดูท่องเที่ยว และบางครั้งก็ต้องเดินทางไปติดต่อ ลูกค้าที่ต่างประเทศอยู่เป็นประจำ ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับครอบครัวมากนัก ปัจจุบันพิน้ำยังคง ทำงานโรงแรมเช่นเดิมแต่ย้ายไปทำที่โรงแรมอีกแห่งหนึ่ง เช่นเดียวกับกรณีของเจี๊ยบซึ่งต้องมีการ เดินทางไปต่างจังหวัดเป็นประจำเพราะมีโรงแรมในเครือที่ต้องดูแล นอกจากนี้เจี๊ยบยังต้องอยู่ส่งงานที่โรงแรมจนถึงประมาณห้าทุ่มหรือเที่ยงคืนเกือบทุกวัน เพราะต้องมีการประชุมเพื่อสรุปยอดขาย ในวันรุ่งขึ้นตามระบบการทำงานของโรงแรม โดยเฉพาะในเย็นวันศุกร์ซึ่งน่าจะเป็นวันพักผ่อนของ ครอบครัว แต่เจี๊ยบต้องอยู่ที่โรงแรมเพื่อเลี้ยงรับรองลูกค้าเกือบทุกสัปดาห์ เจี๊ยบเล่าให้ฟังว่าเธอ ต้องการได้รับการโปรโมทให้ไปทำงานโรงแรมในเครือที่ต่างประเทศ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเจี๊ยบ จึงต้องทำงานหนักมาก บางครั้งต้องนอนค้างที่โรงแรมหรือไม่ก็กลับบ้านดึกๆ ไม่เว้นแม้แต่วันเสาร์ และอาทิตย์ ทำให้ไม่ค่อยได้ใช้ชีวิตประจำวันอยู่ร่วมกับสามีมากนัก สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น อาจารย์นั้น ในกรณีของพิน้ำหลังจากจบปริญญาตรีได้เข้าทำงานที่รัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง จนกระทั่ง

ลาออกไปศึกษาต่อปริญญาโท และเข้ามารับราชการเป็นอาจารย์ ส่วนพี่ตุ๊กได้รับทุนรัฐบาลไปศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกที่ต่างประเทศเพื่อกลับมาเป็นอาจารย์ เช่นเดียวกับป๊อบที่ได้รับทุนไปเรียนต่อระดับปริญญาโทที่ต่างประเทศและกลับมาเป็นอาจารย์ ปัจจุบันป๊อบอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก เธอจึงใช้ชีวิตอยู่เมืองไทยเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีพี่จุ่มซึ่งประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เป็นธุรกิจของครอบครัวที่พี่จุ่มดูแลมาตั้งแต่เรียนจบ เนื่องจากเป็นพี่สาวคนโต และก็ทำเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนพี่นุ่นซึ่งมีอาชีพเป็นพยาบาล และพี่เอทำงานบริษัทเอกชน

ผู้หญิงทั้งหมดเริ่มต้นรู้จักกับสามีในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป โดยนี้ พี่นุช พี่ตุ๊ก เจียบ พี่จุ่ม และพี่นุ่นรู้จักกับสามีจากการทำงาน สำหรับนี้นั้นรู้จักกับสามีตั้งแต่ในช่วงที่เธอทำงานเป็นประชาสัมพันธ์ศูนย์บริการด้านสุขภาพแห่งหนึ่ง โดยสามีเข้ามาใช้บริการสปรตคลับที่นี้ทำงานอยู่เป็นประจำทำให้ได้รู้จักกัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่นี้เพิ่งเลิกกับแฟนคนเก่า ความรู้สึกเหงาทำให้ความสัมพันธ์เป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่วนเจียบรู้จักกับสามีเพราะสามีเคยมาติดต่อกับเจียบเพื่อจัดงานสัมมนาของบริษัทที่สามีทำงานอยู่ประมาณ 2-3 ครั้ง ก็เลยติดต่อกันเรื่อยมา ในขณะที่พี่จุ่มรู้จักกับสามีจากการติดต่อธุรกิจกันบ่อยๆ และผู้หญิงที่เป็นอาจารย์อย่างพี่นุชและพี่ตุ๊กรู้จักกับสามีเพราะสามีเป็นอาจารย์อยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ซึ่งพี่ตุ๊กเล่าว่า “เคยทำงานวิจัยร่วมกันแต่อยู่คนละคณะ ชอบที่เขาเป็นคนเก่ง ฉลาด พี่ปิ้งเคา จะว่าไปพี่ชอบเขาก่อนด้วยซ้ำ รู้สึกคนนี้ใช่เลย ตอนนั้นเขาก็มีคนมาชอบเยอะ ไม่รู้ทำไมเขาเลือกพี่” ส่วนแหม่ม ป๊อบ และพี่เอ เป็นเพื่อนกับสามีมาตั้งแต่สมัยเรียนปริญญาตรี ดังนั้น ความสัมพันธ์ของพวกเขาก็เริ่มต้นจากความเป็นเพื่อนกันก่อนที่จะมาเป็นแฟนกันและแต่งงานกันในที่สุด จึงค่อนข้างรู้จักกันเสียใจคอกันเป็นอย่างดี ไม่ต้องใช้เวลาในการทำความรู้สึกคุ้นเคยกันมากนัก เพียงแต่เปลี่ยนแปลงจากสถานภาพของความเป็นเพื่อนมาเป็นแฟน โดยแหม่มให้เหตุผลว่า “เป็นเพื่อนกันมาก่อนมันก็ดี.. แต่มันก็ไม่ได้หมายความว่า จะอยู่ด้วยกันตลอดรอดฝั่ง บางครั้งความรู้สึกของความเป็นเพื่อนกับความเป็นแฟนมันแตกต่างกัน” นอกจากนี้ยังมีการเริ่มต้นรู้จักกับสามีในรูปแบบอื่นๆ เช่น ก็รู้จักกับสามีเพราะสามีเป็นเพื่อนของเพื่อนสนิท เพื่อนแนะนำให้รู้จัก และได้มีโอกาสเจอกันบ่อยครั้ง และหลังจากนั้นก็มีการสานสัมพันธ์กันเรื่อยมา โดยก๊ิกให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “การที่แฟนเป็นเพื่อนของเพื่อนก็ดีไปอย่าง บางครั้งเวลาเรามีปัญหากับปรึกษากับเพื่อนของเราได้ เพราะเขารู้จักทั้งตัวเราและแฟน แต่บางครั้งก็เกรงใจเพื่อน เพราะส่วนใหญ่เรื่องที่ไปปรึกษาก็เป็นเรื่องที่ไม่ค่อยดีนัก” แต่สำหรับพี่น้ำนั้นรู้จักกับสามีเพราะเป็นพี่ชายของเพื่อนสนิทพี่น้ำตั้งแต่สมัยเรียนมัธยม โดยเพื่อนของพี่น้ำเป็นแม่สื่อให้ จริงๆ แล้วพี่น้ำกับสามีรู้จักกันมานานแล้วตั้งแต่เรียนมัธยม หลังจากจบชั้นมัธยมจากต่างจังหวัด ต่าง

คนก็ต่างแยกย้ายกันมาเรียนที่กรุงเทพฯ พี่น้ำยังคงติดต่อกับเพื่อนคนนี้ตลอด ในขณะที่สามีก็มีแฟนอยู่แล้ว ภายหลังเมื่อเพื่อนเห็นว่าพี่ชายเลิกกับแฟนก็เลยส่งสารพี่ชาย จึงแนะนำให้รู้จักกับพี่น้ำ ซึ่งช่วงนั้นพี่น้ำก็มีแฟนอยู่แล้วเป็นชาวต่างชาติ มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารของโรงแรมแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ แต่ก็ตัดสินใจเลิกคบกับสามีเนื่องจากสามีเป็นคนเอาใจเก่งและที่สำคัญครอบครัวของพี่น้ำโดยเฉพาะแม่ของพี่น้ำชอบสามีมาก พี่น้ำเล่าว่า “การมีเพื่อนเป็นแม่สื่อก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย นั่นแหละ...ข้อดีคือเรามีคนที่เข้าใจไว้คอยปรึกษาหารือเวลามีปัญหา..ก็ทุกเรื่องแหละค่ะ แต่บางครั้งพี่ว่าเพื่อนคงลำบากใจเหมือนกัน เวลาที่พี่ไประบายเรื่องความเจ้าชู้ของพี่ชายให้เพื่อนฟัง ก็เหมือนไปตำหนิพี่ชายของเขา บางครั้งพี่ก็ต่อว่าเพื่อนว่า...แกล้งไม่น่าแนะนำให้ขึ้นรู้จักกับพี่ชายแกล้งเลย”

สำหรับในเรื่องของการมีลูกนั้น พบว่า ในจำนวนผู้หญิงทั้งหมด 11 คน มี 6 คน ที่มีลูกแล้ว คือ บ๊อบ พี่นุช เจ๊ียบ พี่จุ่ม พี่นุ่น และพี่เอ โดยบ๊อบ พี่นุช พี่นุ่น และพี่เอ มีลูก 1 คน ซึ่งพี่นุชบอกว่าลูกมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจหย่าร้าง พี่นุชไม่ต้องการให้ลูกมีปัญหาเมื่อต้องขาดพ่อหรือแม่ ส่วนเจ๊ียบมีลูก 2 คน เป็นผู้หญิง 1 คน และผู้ชาย 1 คน ตอนมีลูกสาวคนแรกยังไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับสามี แต่มาทะเลาะกันรุนแรงมากขึ้นเมื่อมีลูกชายคนที่สอง ในตอนแรกเจ๊ียบก็กลัวว่าถ้าหย่ากันอาจจะทำให้ลูกๆมีปัญหา แต่ในระยะหลังทะเลาะกันมากขึ้น และลูกๆของเธอก็รับรู้ทุกครั้ง เธอจึงคิดว่าถ้ายังใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันต่อไปอาจจะส่งผลเสียต่อลูกมากกว่าการหย่าร้าง ซึ่งเธอเล่าให้ฟังว่า “ไม่อยากให้ลูกรู้หรอก แต่บางทีมันควบคุมไม่ได้จริงๆ ทะเลาะกันบางทีลูกก็ร้องไห้” สำหรับพี่จุ่มนั้นมีลูกถึง 3 คน เป็นผู้ชาย 1 คน และผู้หญิง 2 คน พี่จุ่มเล่าให้ฟังว่า “ลูกอยู่กับพี่เป็นส่วนใหญ่ เสียต้องเดินทางไปมาต่างจังหวัดบ่อยๆ ต้องไปดูร้านที่ต่างจังหวัด จริงๆก็ไม่ค่อยได้อยู่ด้วยกันหรอก ก่อนแต่งงานก็ไม่ค่อยได้ศึกษากันเท่าไร คบกันแป๊บเดียวก็ตัดสินใจแต่ง ชอบที่เสียเป็นคนทำมาหากิน เป็นคนจีนเหมือนกัน” พี่จุ่มบอกว่าการมีลูกย่อมต้องมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของพี่จุ่มที่มีลูก 3 คน พี่จุ่มบอกว่า “โอ้โห...การจะเริ่มต้นบอกลูกๆให้เข้าใจไม่ใช่เรื่องง่ายนะ ลูกแต่ละคนก็ไม่มีเหมือนกัน การใช้เหตุผลกับเด็กบางทีก็ไม่ได้ผลนะ” ส่วนคนอื่นๆที่ไม่มีลูกก็ให้เหตุผลตรงกันว่า การไม่มีลูกทำให้การตัดสินใจหย่าร้างไม่ยากเท่ากับคนมีลูกแล้ว เพราะคน 2 คน พอเลิกกันไปก็เป็นคนอื่น จบความสัมพันธ์กันไป แต่ถ้ามีลูกแล้ว ความเป็นพ่อลูกมันตัดกันไม่ขาด อย่างกรณีของกิ๊กบอกว่า “ถ้ามีลูกคงจะอดทนมากกว่านี้” ไม่นานตอนนี้ผู้วิจัยอาจจะไม่ได้มีโอกาสสัมภาษณ์เธอก็เป็นได้ เพราะกิ๊กอาจจะไม่หย่าขาดจากสามีเพราะเป็นห่วงความรู้สึกของลูก ในขณะที่นี่ให้รายละเอียดเพิ่มเติมว่า “การไม่มีลูกมันทำให้เวลาตัดสินใจทำอะไรมันมีความคล่องตัวมากกว่า ไม่ต้องคิดหน้าคิดหลังมากนัก” โดยข้อมูลภูมิหลังของผู้หญิงสามารถสรุปได้ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2
ภูมิหลังของผู้หญิงที่ย่ำร้างกับสามี

ชื่อ	อายุที่ แต่งงาน	อายุ ปัจจุบัน	ระยะเวลา ในการ หย่าร้าง	การศึกษา	อาชีพ	การเริ่มต้น รู้จักกับ อดีตสามี	จำนวนบุตร (คน)
แหม่ม	26	35	4	ปริญญาตรี	แอร์โฮสเตส	เพื่อนสมัยเรียน	-
กิ๊ก	28	36	4	ปริญญาตรี	แอร์โฮสเตส	เพื่อนของเพื่อน	-
นี	29	34	3	ปริญญาตรี	แอร์โฮสเตส	จากการทำงาน	-
ป๊อบ	27	35	3	ปริญญาโท	อาจารย์	เพื่อนสมัยเรียน	1
พินุช	31	39	4	ปริญญาโท	อาจารย์	จากการทำงาน	1
พิตูก	33	40	2	ปริญญาเอก	อาจารย์	จากการทำงาน	-
พิน้ำ	32	42	5	ปริญญาตรี	ทำงานโรงแรม	พี่ชายของเพื่อน	-
เจียบ	28	36	2	ปริญญาโท	ทำงานโรงแรม	จากการทำงาน	2
พิจูม	27	44	5	ปริญญาตรี	ธุรกิจส่วนตัว	จากการทำงาน	3
พินุ่น	26	41	6	ปริญญาตรี	พยาบาล	จากการทำงาน	1
พีเอ	31	39	3	ปริญญาโท	บริษัทเอกชน	เพื่อนสมัยเรียน	1

ประสบการณ์ในชีวิตครอบครัวของผู้หญิง

ภายหลังจากแต่งงานผู้หญิงส่วนใหญ่ออกมาใช้ชีวิตครอบครัวอยู่กันตามลำพัง ไม่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเป็นลักษณะของครอบครัวในสังคมเมือง โดยในกรณีของนีนั้นแม่ของเธอมีกอนโดอยู่แห่งหนึ่งซึ่งปกติจะให้ฝรั่งเช่า แต่หลังจากแต่งงานแม่ของนียกคอนโดนี้ให้กับนี นีกับสามีจึงย้ายเข้ามาใช้ชีวิตคู่เพียงลำพังที่คอนโดแห่งนี้ ส่วนแหม่มหลังจากแต่งงานก็ซื้อบ้านอยู่กับสามีตามลำพัง โดยสามีเป็นคนดาวน์และช่วยกันผ่อนแต่ในช่วงหลังส่วนใหญ่แหม่มจะเป็นคนผ่อนเอง ในขณะที่สามีของกิ๊กมีฐานะค่อนข้างดี โดยสามีซื้อบ้านอยู่เองตามลำพังตั้งแต่อีก่อนแต่งงาน เนื่องจากสามีไปเรียนต่างประเทศตั้งแต่ยังเด็กจึงเคยชินกับการใช้ชีวิตอยู่ตัวคนเดียว หลังจากแต่งงานกิ๊กก็เลยเข้าไปอยู่บ้านของสามีได้เลย เช่นเดียวกับป๊อบที่ย้ายเข้าไปอยู่บ้านของสามีเช่นกัน แต่เป็นบ้านเก่าของพ่อแม่สามีซึ่งย้ายไปอยู่ต่างจังหวัดก่อนที่จะแต่งงาน ส่วนพิจูมพักอยู่บ้านของตัวเองซึ่งเป็นร้านที่ทำธุรกิจของครอบครัว ส่วนพ่อแม่ของพิจูมย้ายออกไปอยู่ชนเมือง น้องๆของพิจูมก็แยกครอบครัวออกไป ภายหลังจากแต่งงานพิจูมจึงอยู่บ้านหลังนี้

ต่อไป ทำให้ไม่ต้องปรับตัวมากนัก ในขณะที่สามีของพี่จุ่มต้องไปดูแลธุรกิจส่วนตัวที่ต่างจังหวัด และจะเข้ามาอยู่ที่กรุงเทพฯ เดือนละ 2 ครั้ง และในกรณีของพี่น้ำซึ่งซื้อบ้านอยู่แถวชานเมือง แต่ด้วยความไม่สะดวกในการเดินทางมาทำงานพี่น้ำและสามีจึงมาเช่าคอนโดอยู่ใกล้ที่ทำงาน มีผู้หญิงเพียง 3 คน ที่ย้ายเข้าไปอยู่กับครอบครัวของสามีหลังแต่งงาน คือ พี่ตุ๊ก พี่เอ และพี่นุช โดยในกรณีของพี่ตุ๊กต้องย้ายเข้ามาอยู่บ้านสามีเนื่องจากพี่สาวของสามีไปทำงานอยู่ที่ต่างประเทศ สามีจึงต้องการอยู่ดูแลพ่อกับแม่ ในขณะที่พี่เอแม้ว่าในช่วงแรกจะใช้ชีวิตอยู่กับสามีเพียงสองคน แต่หลังจากที่พี่เอมีลูก แม่ของสามีได้ย้ายเข้ามาอยู่ด้วยกันเพื่อช่วยเลี้ยงลูก ทั้งพี่ตุ๊กและพี่เอจึงเริ่มมีปัญหาความขัดแย้งกับแม่สามี แตกต่างจากพี่นุชที่แม่จะย้ายเข้ามาอยู่บ้านเดียวกับแม่สามีแต่ก็ไม่มีปัญหาความขัดแย้งกับแม่สามี แม่สามีให้ความรักและเอ็นดูพี่นุชเป็นอย่างดี

ผู้หญิงทั้งหมดใช้ชีวิตคู่ภายหลังการแต่งงานอยู่ในช่วง 2-9 ปี โดยพี่ตุ๊กและนีใช้ชีวิตคู่ก่อนตัดสินใจหย่าร้างเป็นเวลาน้อยที่สุดคือประมาณ 2 ปี ในขณะที่พี่จุ่มและพี่นุ่นใช้ชีวิตคู่ก่อนตัดสินใจหย่าร้างเป็นเวลานานที่สุดคือประมาณ 10 ปี รองลงมาคือพี่นุช ป๊อบ และพี่เอ ใช้ชีวิตคู่หลังแต่งงานประมาณ 6-7 ปี ซึ่งทั้งสามคนมีลูกเช่นเดียวกับพี่จุ่มและพี่นุช โดยพี่จุ่มบอกว่า “พี่มีลูกตั้ง 3 คน ก็คิดนานอยู่นะ คิดกลับไปกลับมา เหมือนคนเป็นโรคจิต ในที่สุดก็ต้องตัดสินใจ พี่เป็นคนเลี้ยงลูกเองกับมือ พี่ว่าลูกน่าจะเข้าใจพี่นะ” ในขณะที่หม่อมซึ่งใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันเป็นเวลา 5 ปี เล่าว่า “ก็รู้มาตลอดตั้งแต่เป็นแฟนกันแล้วว่าวิทย์เจ้าชู้ ก็คิดว่าถ้าแต่งงานแล้วน่าจะดีขึ้น แต่กลับหนักกว่าเดิม” เช่นเดียวกับพี่น้ำที่รับรู้มาตั้งแต่ก่อนที่จะเป็นแฟนกันว่าสามีคบหากับผู้หญิงหลายคน เนื่องจากเพื่อนของเธอซึ่งเป็นน้องสาวของสามีเป็นคนเล่าให้ฟัง แต่พี่น้ำก็ไม่ได้มองว่าสามีเป็นคนเจ้าชู้ โดยพี่น้ำให้เหตุผลว่าไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายถ้ายังไม่ได้แต่งงานก็มีสิทธิที่จะคบหาคุยใจกับใครก็ได้ ซึ่งเธอไม่เคยรับรู้มาก่อนเลยว่าในช่วงที่แต่งงานอยู่กินด้วยกันนั้นสามีจะมีผู้หญิงอื่นตลอดเวลา เพิ่งมาจับได้และสามีก็ยอมรับประมาณปีที่ 3 ของการแต่งงาน และตัดสินใจหย่าร้างเมื่ออยู่ด้วยกันได้ประมาณ 5 ปี และด้วยลักษณะอาชีพการทำงานของผู้หญิงบางคน เช่น ผู้หญิงที่เป็นแอร์โฮสเตสและทำงานโรงแรม ซึ่งต้องเดินทางไปทำงานต่างจังหวัดและต่างประเทศเป็นประจำ และมีวันหยุดพักไม่ตรงกับวันหยุดพักของสามี ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสามีเช่นเดียวกับผู้หญิงบางคนที่มีสามีมีความจำเป็นต้องไปทำงานที่ต่างจังหวัดจึงทำให้ไม่ค่อยมีเวลาใช้ชีวิตอยู่กับพวกเขา ทำให้สามีก็มีโอกาสใกล้ชิดกับผู้หญิงคนอื่นจากการทำงานและนำไปสู่ความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่นในเรื่องชู้สาว โดยผู้หญิงส่วนใหญ่ให้เหตุผลในลักษณะที่คล้ายคลึงกันว่า การตัดสินใจหย่าร้างของผู้หญิงแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่พวกเขาเผชิญ